

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 69.862 van 27 november 1997
in de zaak A. 42.526/VII-9532.**

In zake : de p.v.b.a. 3 C GENERAL TECHNOLOGIES,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. VAN HAUWERMEIREN,
kantoor houdende te SCHELLEBELLE,
Dendermondsesteenweg 19

tegen :

1. de gemeente WICHELEN,
2. de bestendige deputatie van de
provincieraad van OOST-VLAANDEREN.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de p.v.b.a. 3 C GENERAL TECHNOLOGIES op 28 mei 1990 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen enerzijds van de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 15 maart 1990, houdende de bevestiging van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wichelen van 18 oktober 1989 waarbij aan de verzoekende partij de vergunning geweigerd wordt om te Wichelen, Nieuwstraat 71, een bedrijf uit te baten voor de bewerking van metalen en omvattende een zandwervelbedcentrale, een luchtcompressor van 4kW, 3 opslagtanks van elk 1.000 liter propaan, een heftruck met verbrandingsmotor (37 kW) en opslag in vaten en bussen van vloeistoffen van plastic-, leder-, textiel- en betonindustrie en, anderzijds van voornoemde beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wichelen van 18 oktober 1989;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur G. JACOBS;

Gelet op de beschikking van 5 april 1994 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 15 september 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 oktober 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. VAN HAUWERMEIREN, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Advocaat D. LINDEMANS die, loco Advocaat J. DAUWE verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Bestuurssecretaris Y. CORRYN, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. Op 24 augustus 1989, vraagt de verzoekende partij een vergunning om te Wichelen-Serskamp, Nieuwstraat 7, een bedrijf uit te baten omvattende een zandwervelbed voor het reinigen van metalen, een luchtcompressor (4 kW), 3 tanks van 1.000 l propaan elk,

opslag van vloeistoffen voor de plastiek-, leder-, textiel- en betonindustrie en een heftruck.

1.2. Op 18 oktober 1989 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wichelen de gevraagde vergunning.

1.3. Op 27 oktober 1989 dient de verzoekende partij een beroepschrift in bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen.

1.4. Op 20 december 1989 adviseert het bestuur voor leefmilieu Oost-Vlaanderen de vergunning te verlenen voor de duur van 20 jaar.

1.5. Op 19 januari 1990 adviseert de provinciale dienst voor de bescherming van het leefmilieu het beroep niet in te willigen "gelet op het feit dat het zandwervelbed, de compressor en de opslag van ontvlambare produkten, opgesteld zijn in een loods waarvoor de exploitant niet beschikt over de vereiste bouwvergunning en gelet op de mogelijke emissie van zware metaalhoudende stofdeeltjes en reukcomponenten afkomstig van het zandwervelbed".

1.6. Op 15 maart 1990 besluit de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen het beroep niet in te willigen en het beroepen besluit te bevestigen.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat in acht genomen het ingestelde administratief beroep tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wichelen van 18 oktober 1989, het annulatieberoep, in zoverre het gericht is tegen even genoemde beslissing, onontvankelijk is;

2.2.1. Overwegende dat de tweede verwerende partij doet gelden dat het beroep te laat is ingesteld;

2.2.2. Overwegende dat blijkens de gegevens van het administratief dossier de bestreden beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 15 maart 1990 aan de verzoekende partij werd betekend op 29 maart 1990; dat dienvolgens het beroep ingediend met een op 28 mei 1990 ter post aangetekend verzonden verzoekschrift tijdig is; dat de exceptie moet worden verworpen;

3. Over de gegrondheid van het beroep.

3.1. Overwegende dat in het eerste onderdeel van het tweede middel de verzoekende partij onder meer de schending van de motiveringsplicht aanvoert; dat zij onder andere betoogt dat de bestreden beslissing op "tegenstrijdige gronden" berust "waar ze uit de positieve elementen tot een algehele negatieve beslissing komt", dat met name also in de bestreden beslissing is gesteld dat het wervelbed niet vergunningsplichtig is, dat de inplanting van de gastanks gebeurt conform de wettelijke bepalingen en dat er voor de compressor, heftruck en de opslag van vloeistoffen geen enkel negatief element wordt aangevoerd; dat zij ook wijst op de gunstige adviezen van de bevoegde instanties die de verwerende partij naast zich heeft neergelegd, hetgeen eveneens een schending van de motiveringsplicht uitmaakt;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat alle elementen die door de technische ambtenaren werden aangebracht in de overwegingen van het bestreden besluit werden betrokken, dat haar besluitvorming bestond uit een afwegen van zowel positieve als negatieve elementen, dat daarbij de mogelijkheid van emissies bij het verbranden van verfbestanddelen door-

slaggevend was, dit samen met de mededeling van de exploitant dat hij voornemens was het zandwervelbed over te plaatsen naar een industriegebied;

3.3. Overwegende dat in haar memorie van wederantwoord de verzoekende partij betwist ooit te hebben verklaard om het zandwervelbed over te plaatsen naar een industrieterrein;

3.4.1. Overwegende dat de gevraagde en geweigerde vergunning de exploitatie betreft van een zandwervelbed, een luchtcompressor van 4 kW, 3 tanks van 1.000 l handelspropaan alsook het opslaan van vloeistoffen voor de plastiek-, leder-, textiel- en betonindustrie en het gebruik van een heftruck van 50 pk;

3.4.2. Overwegende dat in het advies uitgebracht door het bestuur voor leefmilieu op 20 december 1989 het volgende staat vermeld:

"... Door de indiener van het beroep aangehaalde redenen :

1. (...)

2. Wervelbedcentrale niet vergunningsplichtig volgens OVAM en evenmin volgens de constructeur (gezien het procédé niet als zandstralen kan beschouwd worden).

Het betreft zelfs een milieuvriendelijk alternatief, waarvoor men op het kabinet van de minister voor leefmilieu in de toekomst subsidies overweegt te verlenen.

(...)

- Qua vergunningsplichtige toestellen zijn er in dit bedrijf enkel : 1 luchtkompressor 4kW, 3 tanks voor 1 000 l propaan elk, de heftruck met verbrandingsmotor (benzine als brandstof, max. een bus van 20 l in stock) en de opslag van vloeistoffen in vaten.

- Het zandwervelbed is niet vergunningsplichtig. Dit standpunt werd bevestigd in schrijven dd. 9/10/1989 van insp.-generaal DE WEL van het hoofdbestuur voor Leefmilieu (kopie in bijlage).

Het zandwervelbed kan evenmin beschouwd worden als een aanhorigheid van de kompressor, de gastanks of de heftruck (wel vice versa) zodat geen exploitatievoorwaarden kunnen opgelegd worden.

- Opmerkingen i.v.m. de opslag van chemicaliën

a) produkten met een vlampunt lager dan 21°C zullen volgens de exploitant vermoedelijk zeer zelden aanwezig zijn (enkel een bus benzine voor de heftruck).

b) produkten met een vlampunt tussen 21 en 50°C : enkele van de meest gebruikte produkten behoren tot deze groep (nl. het zgn. 'Tanalid', dat isopropanol bevat (2 % opl !) en een vlampunt van 27°C heeft). Opslag van deze groep produkten kan oplopen tot 5 000 l.

c) produkten met vlampunt tussen 50 en 100°C : zal ook in zeer beperkte hoeveelheden zijn en vermoedelijk nooit tot 50 000 l.

Het is trouwens de bedoeling van de exploitant zoveel mogelijk de produkten direkt van de producent naar de gebruikers te vervoeren.

De opslag zou zich derhalve beperken tot een soort strategische stock voor de meest gangbare produkten.

- Qua inplanting van de opslagplaats vaten kan ook gunstig advies worden uitgebracht op voorwaarde dat voor de produkten met vlampunt < 50°C een opslagplaats conform titel 3 van het A.R.A.B. wordt gebouwd

- Voor de andere vloeistoffen dient een inkuiping voorzien, zoals voorgesteld in voorwaarde 4 (20 % van totale inhoud van de vaten).

- Geluidshinder van de kompressor valt helemaal niet te vrezen gezien deze, met het zandwervelbed is ondergebracht) in een metalen hangaar, die langs 3 zijden is omgeven door serres van het vroegere ARBOFLORA en derhalve volledig geïsoleerd is t.o.v. vreemde woningen.

- De inplanting van de propaantanks is volledig konform met het K.B. van 21/10/1968 en opnieuw is de afstand tot vreemde woningen meer dan voldoende.

Bespreking van de bezwaren

1. Lawaaihinder : zie hoger : de kompressor is opgesteld in een hangaar, centraal op het perceel en omgeven door gebouwen → geluidhinder onmogelijk.

2. Reuk- en rookhinder : zie hoger : kan enkel veroorzaakt worden door het zandwervelbed dat niet vergunningsplichtig is en ook geen aanhorigheid is van een niet vergunningsplichtige installatie, zodat dit zandwervelbed buiten het kader van deze vergunning valt.

3. Strijdigheid met woonfunctie : het betreft hier duidelijk een kleinschalig bedrijf met handelskarakter dus niet strijdig met de woonfunctie.

4. Ontploffingsgevaar : inplanting van de propaantanks is aanvaardbaar en voldoet aan het K.B. 21/10/1968 → ontploffingsgevaar tot een minimum herleid.

5. Bodemverontreiniging : geen gevaar in zoverre de opslag van chemicaliën gebeurt volgens de voorwaarden en wettelijke bepalingen.

(...)" ;

dat in het advies van de provinciale dienst voor de bescherming van het leefmilieu van 19 januari 1990 onder meer staat te lezen :

"Het zandwervelbed, de compressor en de opslag voor ontvlambare produkten zijn ondergebracht in een voorlopige, recent (1988) opgetrokken metalen loods. De exploitant beschikt hiervoor niet over de vereiste bouwvergunning. Door de exploitant werd op 21.10.1988 bij het Schepencollege van Wichelen een bouwaanvraag ingediend voor het optrekken van een definitieve loods naast de bestaande gebouwen. De eerstgenoemde loods zou dan worden afgebroken. Het Schepencollege van Wichelen heeft tot op heden i.v.m. de bouwaanvraag nog geen beslissing genomen. In toepassing van art. 54 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, d.w.z. geen beslissing van het Schepencollege binnen 75 dagen na datum van afgifte aanvraag, heeft de exploitant op 11.01.1990 de gemachtigde ambtenaar (AROL) aangetekend gevraagd een beslissing te nemen.

Bij het openbaar onderzoek werd door meerdere omwonenden een bezwaarschrift ingediend i.v.m. lawaaihinder, reuk- en rookhinder, strijdigheid met de woonfunctie van het gebied, ontploffingsgevaar, bodemverontreiniging en storing van het elektriciteitsnet.

Bij het plaatsbezoek op 15.01.1990 zijn de installaties niet in werking. De luchtcompressor en de gastanks werken door dhr. burgemeester van Wichelen verzegeld op 11.10.1989.

Qua vergunningsplichtige toestellen zijn er in de inrichting enkel 1 luchtcompressor 4 kW, 3 tanks voor 1000 l propaangas elk, 1 heftruck met verbrandingsmotor (benzine als brandstof).

Het zandwervelbed is geen zandstraalinrichting en is derhalve niet vergunningsplichtig. Dit standpunt werd bevestigd in het schrijven dd. 09.10.1989 van dhr. insp-generaal DE WEL (hoofdbestuur AROL). Een copie van dit schrijven bevindt zich in het dossier.

In het zandwervelbed worden met verf beladen metalen onderdelen door verbranding gereinigd. Dit is een alternatieve werkwijze voor het reinigen met chemicaliën.

Het is een soort metalen kabine waarin zich onderaan een reservoir met zand bevindt. Het zand wordt d.m.v. propaangas verwarmd tot $\pm 400^{\circ}\text{C}$. De te reinigen metalen onderdelen worden geplaatst in een metalen kooi, die op hun beurt in het zand worden ondergedompeld. Door de hitte van het zand wordt de verf afgebrand. De verbrandingsgassen worden via een naverbrander geloosd door een metalen uitlaat die uitmondt boven het dak van de werkplaats.

Zoals eerder vermeld wordt het zand verwarmd d.m.v. propaangas. De 3 propaangashouders (1.000 elk) zouden worden opgesteld op ruime afstand van eigen en naburige eigendommen, zodat kan voldaan worden aan het K.B. van 21.10.1968 betreffende de opslagplaatsen voor vloeibaar gemaakt handelspropaan, handelsbutaan of mengsels daarvan in vaste ongekoelde houders.

Momenteel zijn slechts 2 houders voorlopig opgesteld naast de werkplaats.

Deze houders zijn niet geaard. Vuur- en rookverbod is niet aangebracht. De houders zijn eigendom van de firma LK-gas uit Schellebelle, firma die ook instaat voor het onderhoud ervan.

De containers (1000 l) en vaten (60 en 120 l) met ontvlambare produkten worden in de werkplaats opgesteld op houten paletten. Dit is strijdig met art. 576 van het ARAB, nl. het opslaan in vaten of bussen mag enkel geschieden in openlucht of ingesloten lokaal uitsluitend daarvoor bestemd, geheel uit metselwerk, beton of een ander onbrandbaar materiaal gebouwd is.

Bij het plaatsbezoek is weinig ontvlambaar produkt opgeslagen. Het is trouwens de bedoeling van de exploitant zoveel mogelijk deze produkten direct van de producent naar de gebruiker te vervoeren. De opslag zou zich derhalve beperken tot een soort strategische stock voor de meest gangbare produkten.

Bespreking van de bezwaren

1. Lawaaihinder

De loods waarin de compressor is opgesteld situeert zich centraal op het bedrijf en is omgeven door andere gebouwen, zodat geluidshinder niet dient gevreesd.

2. Ontploffingsgevaar

De geplande vestiging van de 3 propaangastanks zou conform gebeuren volgens het bovenvermeld K.B. van 21.10.1968.

3. Reuk- en rookhinder

Deze kan enkel veroorzaakt worden door het zandwervelbed. De te verbranden verfbestanddelen kunnen zowel metalen en/of organische verbindingen bevatten, zodat bij de verbranding ervan zware metaalhoudende stofdeeltjes en organische verbindingen in de atmosfeer kunnen geëmitteerd worden. Bij een normale exploitatie ervan en een degelijke verbranding van de verbrandingsgassen waardoor zou kunnen voldaan worden aan de gebruikelijke emissievoorwaarden inzake de beperking van het stofgehalte (150 mg/m^3) en organische componenten (300 mg/Nm^3), en gezien de grote afstand tot de dichtste woningen ($\pm 50 \text{ m}$), zou geen noemenswaardige reuk- en rookhinder voor de omgeving dienen gevreesd. De installatie is momenteel verzegeld zodat niet kan nagegaan worden of er emissie plaatsheeft van zware metaalhoudende stofdeeltjes en reukcomponenten.

4. Strijdigheid met de woonfunctie

De inrichting betreft een kleinschalig bedrijf met handelskarakter, zodat ze aldaar zou kunnen gedoogd worden.

Bij het plaatsbezoek op 15.01.1990 wordt vernomen dat de exploitant zinnens is, ten laatste binnen de zes maand, het zandwervelbed over te plaatsen naar een andere vestigingsplaats (industriegebied van Wichelen)";

dat in het bestreden besluit wordt overwogen wat volgt :

"Overwegende dat het zandwervelbed, de compressor en de opslag voor ontvlambare produkten zijn ondergebracht in een voorlopige, recent opgetrokken metalen loods waarvoor de exploitant niet beschikt over de vereiste bouwvergunning;

Overwegende dat het zandwervelbed niet vergunningsplichtig is en ook niet kan beschouwd worden als een aanhorigheid van de compressor, de gastanks of de heftruck; dat aldus enkel 1 luchtcompressor van 4 kW, 3 tanks van 1.000 l propaan elk, 1 heftruck en een opslag van vloeistoffen in vaten vergunningsplichtig zijn;

Overwegende dat de inplanting van de propaangastanks conform gebeurt aan het KB van 21.10.1968 en dus aanvaardbaar is vanuit het oogpunt van eventueel ontploffingsgevaar;

Overwegende dat reuk- en rookhinder kan veroorzaakt worden door het geheel van de inrichting met inbegrip van het zandwervelbed; dat de te verbranden verfbestanddelen zowel zware metalen als organische verbindingen kunnen bevatten zodat bij de verbranding ervan zware metaalhoudende stofdeeltjes en organische verbindingen in de atmosfeer kunnen geëmitteerd worden; dat de installatie momenteel echter verzegeld is; dat momenteel geen emissiemetingen kunnen worden uitgevoerd;

Overwegende dat bij het plaatsbezoek op 15.01.1990 van de exploitant wordt vernomen dat deze zinnens is, ten laatste binnen de zes maand het zandwervelbed over te plaatsen naar het industriegebied van Wichelen";

3.4.3. Overwegende dat uit voorgaande geciteerde teksten en overwegingen kan worden afgeleid dat ten tijde van de bestreden beslissing het zandwervelbed niet vergunningsplichtig was, dat het zandwervelbed geen aanhorigheid vormt van de overige wel vergunningsplichtige installaties en dat die installaties geen of geen noemenswaardige hinder zouden veroorzaken; dat, ongeacht de in de bestreden beslissing aangewende zinsnede "het

geheel der inrichting met inbegrip van het zandwervelbed" blijkt dat daadwerkelijk als weigeringsmotief de hinder in aanmerking werd genomen die uitsluitend uit het procédé van het zandwervelbed zou kunnen voortvloeien; dat, immers, blijkens het advies van zowel het bestuur voor leefmilieu als de provinciale dienst voor de bescherming van het leefmilieu enkel het zandwervelbed geur- en rookhinder zou kunnen veroorzaken; dat ook de bestreden beslissing en dit conform de voorafgaande adviezen uitdrukkelijk vermeldt "dat het zandwervelbed niet vergunningsplichtig is"; dat door enerzijds de hinder van het zandwervelbed in aanmerking te nemen omdat het geheel van de inrichting met inbegrip van het zandwervelbed in ogenschouw wordt genomen, anderzijds te stellen dat het zandwervelbed niet kan worden beschouwd als een aanhorigheid van de compressor, de gastanks of de heftruck, de motivering tegenstrijdig is; dat zij daarbij ook voorbijgaat aan de voorafgaande adviezen waarin op concreet onderbouwde wijze wordt vooropgesteld dat de vergunningsplichtige installaties, waarvan het zandwervelbed geen aanhorigheid is, geen noemenswaardige reuk- en rookhinder zullen veroorzaken; dat het motief, gestoeld op de hinder uitsluitend voortvloeiend uit het ten tijde van de bestreden beslissing niet vergunningsplichtig zandwervelbed, de bestreden weigeringsbeslissing niet kan dragen; dat de verwerende partij in haar laatste memorie doet gelden dat krachtens artikel 102 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaamse reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen (oud Vlarem II) het zandwervelbed wel vergunningsplichtig is geworden; dat, evenwel, vooreerst, evengenoemd besluit door de Raad van State werd vernietigd bij arrest nr. 52.260, v.z.w. Koninklijk Verbond der Belgische Schuttersverenigingen, van 16 maart 1995; dat, daarenboven, de wettigheid van een beslissing moet worden beoordeeld met inachtneming van de ten tijde van de bestreden beslissing vigerende reglementering;

3.4.4. Overwegende dat het volgens de verwerende partij tweede doorslaggevend weigeringsmotief, te weten dat de exploitant zelf zou hebben te kennen gegeven het zandwervelbed ten laatste binnen de zes maanden naar het industrieterrein van Wichelen over te plaatsen -hetgeen de verzoekende partij thans betwist- evenmin de bestreden beslissing kan schragen; dat, immers, de overheid ertoe gehouden is zich over de exploitatieaanvraag uit te spreken zoals deze haar is voorgelegd; dat het eerste onderdeel van het tweede middel in de aangegeven mate gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 15 maart 1990, houdende de bevestiging van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wichelen van 18 oktober 1989 waarbij aan de p.v.b.a. 3 C GENERAL TECHNOLOGIES de vergunning geweigerd wordt om te Wichelen, Nieuwstraat 71, een bedrijf uit te baten voor de bewerking van metalen en omvattende een zandwervelbedcentrale, een luchtcompressor van 4kW, 3 opslagtanks van elk 1.000 liter propaan, een heftruck met verbrandingsmotor (37 kW) en opslag in vaten en bussen van vloeistoffen van plastic-, leder-, textiel- en betonindustrie.

Artikel 2.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 4.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig november 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.